

Det socialdemokratiske Mindretal hævder, at Tiden ikke er inde til en Revision af den gældende Lov, det samme, som er blevet hævdet fra socialdemokratisk Side indenfor de forskellige Institutioner, som er blevet spurgt om dette Lovforslag, og som ogsaa er fremført her ved første Behandling, og det til Trods for, at dette Mindretal erkender, at de gældende Bestemmelser, ogsaa ud fra Mindretallets Betragtning, ikke kan anses for fyldestgørende, navnlig hvad angaar Loven af 22. December 1920.

Vi fra vor Side og jeg maa hævde, at Tiden virkelig er inde til, at man forsøger at bidrage til, at der skaffes Arbejde til de flest mulige af de Personer, som er stødt ud i Arbejdsløsheden. Vi mener, at dette opnaas ved, at man søger at tilvejebringe det nøjst mulige Samarbejde mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne, og vi mener, at et Bidrag dertil ogsaa kan gives derigennem, at man søger at organisere Igangsættelsen af Nødhjælpsarbejder som ogsaa, og særlig da med Blikket vendt mod Fremtiden, at organisere Midlerne dertil. Betydningen af dette sidste er ogsaa anerkendt i det Forslag til en § 3, som findes i Ændringsforslaget under Nr. 1, og jeg mener i det hele taget, at igennem den Forhandling, der har fundet Sted, og gennem de Ændringsforslag, der er stillet, er det godtgjort, at Flerpartallets Ordfører (Lillslund) har fuldkommen Ret i, at efter at dette Spørgsmaal om Tilvejebringelse af en Fond til Imødegaaelse af ekstraordinær Arbejdsløshed en Gang er rejst, lader det sig ikke trænge tilbage, men vil hævde sin Berettigelse, lige indtil en saadan Fond er tilvejebragt.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der førte Ordet paa det radikale Venstres Vegne, overfor Bemærkningerne om, at en saadan Fond burde være tilvejebragt for lang Tid siden, udtalte sig, som han gjorde, ja, saa maa jeg deri se en Lyst hos det ærede Medlem til ubetinget at ville hævde Ufejlbarehedsdogmet for den tidligere radikal-socialdemokratiske Regering ud i det rent urimelige, hvad der fandt Udtryk derigennem, at det ærede Medlem vilde paa-staa, at det var Hensynet til Venstres Stilling til denne Sag, som i sin Tid havde hindret, at man effektivt havde søgt at føre saadanne Tanker ud i Livet. Det ærede Medlem sagde: Det skulde man bare have forsøgt, hvad vilde Venstre mon have sagt dertil? — som om den Foretagsomhed, den radikal-socialdemokratiske Regering udfoldede, var præget i første Række af at ville takkes Venstre! Jeg tror, at det var en Begrundelse for manglende Initiativ paa

dette Omraade, som det ærede Medlem burde have sparet sig. Han burde ikke have taget sin Opgave, Forsvaret for den radikale Regerings Mangel paa Initiativ i visse Tilfælde og overhaandtagende Initiativ i andre, saa bogstaveligt, som han ved denne Lejlighed gjorde det.

Men det principale Forslag fra det socialdemokratiske Mindretals Side er jo fra-faldet, og subsidiært har man stillet en Række Forslag, som man hævder gaar ud paa i første Række at sikre Kassernes Selvstyre. Men Forholdet er dette, som jeg allerede har tilladt mig at udtale ved Sagens første Behandling, at Kassernes Selvstyre aldeles ikke angribes gennem det foreliggende Forslag, og denne Kamp mod Vejrmøller er det derfor ganske overflødig for dette Parti at etablere. Heller ikke gennem Kontrollens Udøvelse ved det af Flertallet foreslaaede Kortsystem sker der paa nogen Maade Indgrib i Selvstyret, lige saa lidt som det er Tilfældet ved Forslagets Bestemmelser om at samle Statens Tilsyn med begge de Omraader, som Lovforslaget omhandler, i een Person, nemlig Arbejdsløshedsdirektøren.

Jeg maa da fraaaede de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslaget, og som gaar ud paa at opretholde Tvedelingen med Hensyn til Statsilsynet. Dette gælder saavel de Ændringsforslag, der derom er stillet fra Socialdemokratiets Side, som de, der er stillet fra det radikale Mindretals Side. Forskellen mellem disse Forslag er i øvrigt denne og den alene, at medens Socialdemokraterne ønsker — som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde — at opretholde Inspektorater, har det radikale Mindretal vist Interesse for de fine Titler ved at foreslaa, at begge disse Embedsmænd fremtidig skal være Direktører; der skal være Direktoratere saavel for Arbejdsanvisningen som for Arbejdsløshed. Jeg ved nok, at der paa betydende Sted er Interesse for en saadan Betegnelses Indførelse, men jeg tror oprigtig talt ikke, at der i den Virksomhed, som udfoldes fra de to hidtilværende Embedsmænds Side, ligger nogen som helst Begrundelse for en saadan Forandring i Titulaturen.

Under Ændringsforslagene Nr. 14 og 16 foreslaar det radikale Mindretal, at man ikke skal udvide Anmeldelsespligten ved Arbejdsforholds Afbrydelse, men skal blive staaende ved den hidtidige Kontrolform. Jeg maa se saaledes paa dette Spørgsmaal, at om end det maa erkendes, at Anmeldelsespligten, naar et Arbejdsforhold afbrydes, umiddelbart efter at det er etableret, ikke